

Hämeeseen

Säv. N.N.
San. Risto Rantanen

A: Eksynyt oon maailmalle
melun, kiireen raastavalle.
Katupölyä saan rykiä pois nielusta.
Vie joskus katse taivahalle
ajatukset loitommalle.
Unissani kaipaen oman peiton pielusta.
Sekasorto riepoo, satuttaa mua sielusta.

A: Eksynyt oon maailmalle
melun, kiireen raastavalle.
Ihmismassat jyrää, riipii huuto sireenin.
Jäi paras kaverini Kalle
viikko sitten auton alle
vaikka suojatietä pinkoi lailla Vireenin.
Kuinka kohtalo on koetella voinutkin.

B: En voi elää alfaltilla
sopeudu en kiireeseen
Käyn kierroksilla hitaammilla
nokan suuntaan Hämeeseen.

C: Tieni johtaa Hämeeseen
hitaaseen, verkalleen
pääsen rauhaan taas mä kylänraitilleen.
Paniikit jää huomiseen,
kun istun puistonpenkilleen.
Hämeen peräkylä juurtui sydämeen.

A: Eksy en mä maailmalle
vaan jään kotiverannalle,
Täällä samanlaista on kuin aina ennenkin.
Nään päältä kantapaikan penkin
kylän bulevardin lenkin
jolla kukaan ei saa säntäillä tai potkia.
Eihän ahmimalla elämää saa hotkia.

B: Kaupungissa paloi proppu
tylsäksi vei teräni.
Tääll' hitaampaa on myöskin hoppu
mailla Hämeenperäni.

C: Tieni johti Hämeeseen
hitaaseen, verkalleen
pääsin rauhaan taas mä kylänraitilleen.
Paniikit jäi huomiseen,
kun istuin puistonpenkilleen
Hämeen peräkylä juurtui sydämeen.

* * *

D: Oven raosta mä oman tutun puuseen
luon laiskan katseen kotipihan kuuseen.
Mä tulin Hämeeseen,
myötä onnen kyöneleen.
Turhat kiireet jäivät kauas menneeseen.

C: Tieni johti Hämeeseen
hitaaseen, verkalleen
pääsin rauhaan taas mä kylänraitilleen.
Paniikit jäi huomiseen,
kun istuin puistonpenkilleen
Hämeen peräkylä juurtui sydämeen.

Hämeen peräkylä juurtui sydämeen.